

idet jeg mener, at der vil blive Leilighed til at faae den undergivne en nærmere Drøftelse.

Seavenius: Jeg maa først benytte Leiligheden til at takke den ærede Minister for, at han ikke vil modsætte sig dette lille Lovforslag. Det er min Mening, at man ved at vedtage det vil gjøre en god Gjerning ligeoverfor den Egn, jeg nærmest repræsenterer. Der er for Diebliffet forskjellige Banstigeligheder i Veien for at faae Banen gennemført; men vedtages dette Lovforslag, bliver der en større Sandlynlighed for, at det kan lykkes os at faae den særdisg endnu inden Lidsfristen, 1ste Oktober 1879, og selv om dette ikke skulde lykkes, er der dog givet en rimelig Udsigt til, at Eiderne kunde blive noget bedre, saa at man dog en Gang kunde faae denne Bane, som man længe har ønsket og i ikke ringe Grad trænger til. De Betingelser, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) omtalte, er det mig naturligtvis umuligt at yttre mig om, naar jeg ikke har set dem ubformede i Endringsforslag. Jeg tror nok, at hans Udtalelser maa siges at bero paa en mindre rigtig Opfattelse; thi de uheldige Følger, der kunde være fremkomne for Statskassen paa Grund af den Maade, hvorpaa Pengene ere bragte til Veie ved Randers—Grenaa-Banen, kunne aldeles ikke komme til Stede her, eftersom denne Bane anlægges paa en helt anden Maade, nemlig med Statsgaranti, men uden direkte Statstilskud. Hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) angaar, har jeg ikke havt nogen Tvivl om, at han maatte just ikke er saa venlig stemt mod denne Bane, hvad han da fra først af heller ikke har været. Det er jo ogsaa ganske naturligt, at en Befolkning, der bor nær op til en nu bestaaende Jernbanestation — i dette Tilfælde nær op til Rjøge —, ikke kan have nogen sær Interesse af, men tværtimod det Modsatte, at en ny Bane, der skal være til Nytte for en længere borte liggende Egn, kommer til at gennemstjære deres Marker; det er ganske naturligt. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

D. Christensen: Jeg vil blot indstøde den ganske korte Bemærkning, at naar jeg har omtalt den Misforståelse, der efter min Mening er til Stede med denne Bane, saa var det nok tænkeligt, at Misforståelsen ikke blot strakte sig „nær op til Rjøge“, men ogsaa for en Del „nær op til Storehedinge“. Meningerne fra de to Sider kunne nu imidlertid være mere eller mindre solide, og jeg mente derfor, at naar Sagen kom i Udvalg, vilde Beboerne maatte faae Leilighed til at klare deres Meninger, og vi Andre saaledes faae den almindelige Stemning at kjende. For mit Vedkommende tror jeg, at Projektet i det Hele er ikke saa lidt uheldigt.

Høgsbro: Da jeg havde den Ære at være Ordfører for det Udvalg, der var nedsat den Gang den foreliggende Sag var for her i Samlingen 1874—75, maa jeg maatte tillade mig at yttre mig angaaende de nu fremkomne Bemærkninger fra det ærede Medlem for Faxe (D. Christensen). Allerede den Gang forelaa der fra flere Beboere Andragender imod dette Jernbaneforetagende; de bleve prøvede i Udvalget, men dette fandt ikke, at der var fremsat saadanne Modgrunde, at det burde afholde fra at slutte sig til Lovforslaget. Jeg kan i den Anledning henvisse til Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Spalte 839—44, og navnlig til de sidste Par Spalter, hvor man vil finde omtalt disse Andragender, samt at Udvalget ikke har kunnet tage dem til Følge. Jeg kan ikke se, at der siden den Tid er foresaldet Noget, der skulde kunne røkke de Anstuelser, som vare de herskende den Gang, ikke blot her i Thinget, men hos hele Lovgivningsmagten, og det forekommer mig, at den Begjæring, der her er fremsat, ikke er Andet end et billigt Ønske af den Slags, som der ikke fra Thingets Side kan være nogen Grund til at modsætte sig, saa meget mere som det, naar Sagen gik i Udvalg og Forhaling fandt Sted, vilde være meget tvivlsomt, om Pengene kunde staffles til Stede og Anlægget blive fuldført. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale Forslaget, og ikke blot dette, men ogsaa, at Sagen gaar til 2den Behandling uden Nedsættelse af Udvalg.

Berg: Den Forandring, jeg kunde ønske i de gjældende Betingelser for denne Bane, var en nærmere Fastsættelse af de finansielle Betingelser. Jeg er nu ikke ganske enig i, at det er en simpel Billighed, dette Lovforslag forlanger. Jeg skal ikke udtale mig mod Lovforslagets Realitet, men det forekommer mig dog, at naar vi fra det ene Medlem for den paagjældende Egn faae en Begjæring, der gaar i den i Lovforslaget angivne Retning, og af et andet Medlem fra samme Egn høre fremsat et Ønske om, at Forslaget maatte nærmere blive prøvet, da er der Billighed for at gjøre det Sidste. Det kan jo ske med temmelig ringe Ophold og vilde formentlig være nok saa sikkert for selve Sagens Gjennemførelse, som hvis man uden nogen Overveielse af den i Udvalget lod den gaa til 2den Behandling med Endringsforslag i Udsigt. Desuden tror jeg heller ikke, at vi uden Videre kunne anse det for at være en billig Konsekvens af en en Gang vedtagen Lov, at man, naar Betingelserne for Lidsfristens Overholdelse ikke ere opfyldte, derfor skulde gaa til ensidigt at forlænge disse Frister uden Overveielse af, hvorvidt der ikke i Lidsforholdene kunde ligge nogen Opfordring til noget at forandre det Standpunkt, man i sin Tid stod paa. De økonomiske Forhold have jo taget en hel anden Vending siden den Tid, da Lovforslaget blev vedtaget,